

Jan PIETERS

‘De eigenaars hebben geen vertrouwen meer in de jongeren’

‘Les propriétaires ne font plus confiance aux jeunes’

Voici quelques mois, Jan Pieters faisait parler la poudre. Le jeune pilote (Jan est né le 1er août 1986) alignait les victoires et tous se plaisaient à souligner son jeune talent et à parier sur son brillant avenir dans le milieu du trot. L’an dernier Jan était moins éclairé par les feux des projecteurs et il a été contraint de prendre d’autres orientations. Pourquoi une jeune qui a tout pour réussir a-t-il été contraint à mettre une partie de ses légitimes ambitions au placard ? C’est la question à laquelle nous allons tenter de répondre ici.

Jan Pieters est actif dans le monde du cheval depuis de nombreuses années déjà. Il est venu du monde du Jumping à celui des trotteurs. *« Dries Devolder est un membre de ma famille, mon neveu c’est par son biais et celui de son grand-père Adelin que j’ai connu le monde du trot. J’étais dans le jumping depuis l’âge de 10 ans, je suis devenu copain avec Dries avec lequel j’ai attelé mes premiers trotteurs. Dries travaillait chez Lannoo qui n’avait plus d’apprentis et c’est comme ça que tout a commencé. J’ai loué un petit cheval avec Chris Mispelon, PERFECT PRESTIGE. Tout allait bien, on a commencé à entraîner des jeunes chevaux avec Chris et lorsqu’il y a eu mois de travail, je suis allé chez les frères Roelens avant de passer quelques mois au service de Guido Laureys. »*

Ces différents entraîneurs ont forgé l’expérience de Jan qui rappelle : *« Tous trois avaient des méthodes d’entraînement efficaces mais totalement différentes. Chez Lannoo on axait sur la résistance et le moral. Chez Roelens on pratiquait l’intervall training, une méthode qui alterne les efforts et les moments de récupération. Chez Laureys c’était encore différent, Guido adaptait ses méthodes aux chevaux et non l’inverse. J’ai beaucoup appris chez tous les trois. »*

En trois ans d’activité, Jan Pieters récolte 44 victoires. *« Mon meilleur souvenir reste ma première victoire chez les pros avec mon cheval PERFECT PRESTIGE. J’adorais également TABRI ST ANNA un cheval avec lequel le courant est passé immédiatement. Nous nous entendions à merveille, je l’ai mené 7 fois à la victoire et nous avons pris 8 deuxièmes places. »*

Ensuite viendra une période moins faste durant laquelle Jan se fait plus rare au sulky. *« Le monde des courses est un monde très dur où le sentiment n’a pas beaucoup de place. Les résultats sont fort dépendants de la qualité du cheval que l’on vous confie et il faut bien reconnaître que les propriétaires font plus facilement confiance aux drivers expérimentés qu’aux jeunes. Pour un jeune il est très difficile de percer ou alors il doit être issu d’une famille de trot et bénéficier de la réputation de ses parents. »*

Lorsque Jan Pieters quittera Guido Laureys, une période difficile débute. *« On m’a donné moins ma chance et on m’a confié des chevaux moins performants et c’est un cercle vicieux. On obtient de moins bons résultats et la réputation en prend un coup. »*

Jan prend alors conscience que son avenir ne se conjugue plus de la même manière. *« Après réflexion j’ai ouvert les yeux et je me suis rendu compte que mon avenir dans le trot était un peu bouché et j’ai repris le travail chez mes parents dans la société GediFlora, une société de fleurs spécialisées dans les chrysanthèmes. Actuellement je gagne ma vie de cette façon tout en continuant à m’occuper de trois chevaux ; VIC BROLIN, VALERON BROLIN et ARDIE D’ALGUE. Les courses sont maintenant pour moi un hobby et en espérant toujours que des jours meilleurs se profilent j’ai dissocié profession et passion. »*

Le phénomène n’est pas nouveau, nombreux sont nos jeunes talents qui ont été contraints d’abandonner l’idée de vivre de leur passion et de leurs dons pour les trotteurs mais un milieu qui n’arrive pas à proposer un avenir aux jeunes n’est pas un milieu viable à long terme et même si on le répète depuis un bon moment, il est

Enkele maanden geleden kwam Jan Pieters vele keren op het voorplan. Deze jonge driver (Jan is geboren op 1 augustus 1986) stapelde de overwinningen op en iedereen in koor had het over een jeugdig talent dat in de drafwereld ongetwijfeld een zeer mooie toekomst voor zich had. Vorig jaar stond Jan wat minder in de schijnwerpers en zag zich verplicht zijn carrière een andere wending te geven. Hoe komt het dat een jongere die alles in zich heeft om te slagen, een deel van zijn gewettigde ambities opzij heeft moeten schuiven? Dat is de vraag waarop we hier willen proberen te antwoorden.

Jan Pieters is al vele jaren actief in de wereld van de paarden. Hij ging van het milieu van de jumping naar dat van de draf. *“ Dries Devolder is lid van mijn familie. Het is via deze neef en via zijn grootvader Adelin dat ik in de wereld van de koersen ben terecht gekomen. In de jumping zat ik al van als ik 10 jaar was. Ik geraakte bevriend met Dries en het was met hem dat ik mijn eerste passen in de draf zetten en paarden ben beginnen te trainen. Dries werkte bij Lannoo die zonder leerlingen zat en zo is alles begonnen. Samen met Chris Mispelon huurde ik een klein paard PERFECT PRESTIGE genaamd. A1les ging goed. We begonnen ermee te trainen en met Chris kregen we ook andere jonge paarden onder onze hoede. Toen er minder werk was ging ik bij de broers Roelens werken en daarna was ik ook enkele maanden in dienst bij Guido Laureys.”*

Al die trainers bezorgden Jan de nodige ervaring en beroepskennis en hij herinnert zich: *“ Alle drie hadden efficiënte trainingsmethodes maar wel heel verschillende. Bij de Lannoo’s lang de nadruk op de uithouding en op het moreel van het paard. Bij de broers Roelens deed men meer intervaltraining. Een methode waarbij men de paarden afwisselend zware inspanningen laat doet om ze tussendoor weer recuperatietijd te geven. Bij Laureys was het nog anders. Guido paste zijn methodes aan zijn paarden aan en niet omgekeerd. Ik heb bij alle drie veel kunnen leren.”*

In de drie jaar die hij actief was behaalde Jan 44 zeges. *“ Mijn beste herinnering blijft mijn eerste zege bij de pro’s met mijn eigen paard PERFECT PRESTIGE. Ik hield ook erg veel van TABRI ST ANNA één paard waarmee ik onmiddellijk een goede verstandhouding had. Dat ging geweldig. Ik leidde hem 7 keer naar de zege en we behaalden 8 tweede plaatsen.”*

Daarna volgde er een minder succesrijke periode tijdens dewelke men Jan nog zelden in de sulky zag. *“ De wereld van de koersen is een zeer harde wereld waarin gevoelens maar er maar weinig plaats is voor sentiment.”*

De resultaten hangen natuurlijk in grote mate af van de kwaliteiten van de paarden die men toegezegd krijgt en het dient gezegd dat de eigenaars gemakkelijker hun vertrouwen schenken aan ervaren drivers dan aan de jongeren. Voor een jongere is het zeer moeilijk door te breken als hij niet behoort tot een familie die al lang in de draf zit en hij niet kan genieten van de reputatie van zijn ouders.”

Wanneer Jan Pieters het trainingscentrum van Guido Laureys verliet begon hij aan een moeilijke periode. *“ Ik kreeg minder mijn kans en men vertrouwde me paarden toe die minder goed presterden. Dan zit je snel in een vicieuze cirkel. Met mindere paarden behaal je mindere resultaten en uw eigen reputatie krijgt er een deuk door.”*

Jan begint dan na te denken over zijn toekomst en gooit het roer om: *“ Na er lang te hebben over nagedacht besepte ik dat mijn toekomst in de drafwereld erg onzeker was en ik begon dan maar weer te werken bij mijn ouders die de zaak GediFlora hebben opgericht, een bloemenzaak met chrysanten als specialiteit. Momenteel verdien ik op die manier de kost maar ik blijf wel nog altijd ook drie paarden trainen: VIC BROLIN, VALERON BROLIN en ARDIE D’ALGUE. De koersen zijn voor mij nu louter een hobby geworden. Ik kon niet langer mijn passie en mijn beroep verenigen maar blijf nog altijd hopen op betere dagen als er voor mij misschien toch nog bepaalde deuren open gaan.”*

Dit is geen nieuw of alleenstaand geval of fenomeen. Vele van onze jonge talenten werden al verplicht hun idee te kunnen leven van hun passie en van hun liefde voor drafpaarden, op te geven. Een milieu die er maar niet in slaagt een toekomst te bieden aan jonge mensen is een milieu dat op termijn niet kan overleven. We herhalen dit al een hele tijd maar nu is het echt wel een heel dringend probleem geworden. De verantwoordelijken van onze sport moeten zich nog meer bewust worden van dit probleem en oplossingen uitdokteren en voorstellen. Om er zo voor te zorgen dat het prijzengeld weer op aanvaardbaar niveau komt. Dan zullen de eigenaars misschien een nieuwe dynamiek ontwikkelen en wellicht weer bereid zijn om te investeren in de jeugd. > MK

Photo Brassmédia

VIC BROLIN